

ALEXITÍMIA

A pont, amin túllépve
elvont fogalmaink szertefoszlanak
az írógép-pontosan koppanó vers-szavak
elillannak az ujjaim közül

csupán a ventilátor
csupán a katódsugárcső
elhúzódó fehérzaj-zöreje
(egyszerre van jelen minden frekvencián)
csupán a lombikok üressége

a hátam mögött a bürettáblól
metronóm-pontosan cseppenő mérőoldat

(két ajtóval balra, a páramentes térben
pontban tizenhét Celsius-fokon
surrogva fordul el a mágnesszalag)

a gép előtt ülök, és
megfeszített türelemmel bámulom a kijelző közepén villódzó pixelt
várom, hogy megmozduljon
várom, hogy kibomoljon
várom, hogy történjen már valami

(a pont, amin túllépve
nincsenek már szavak)